

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 21ης Ιανουαρίου 2014*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου — Μη απόδειξη νομικής υποστάσεως — Άρθρο 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Προδήλως απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW), εκπροσωπούμενη από τον C. Kiss, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αρχικά εκπροσωπούμενης από την K. Herrmann και τον P. Oliver, στη συνέχεια από τις L. Pignataro Nolin, Herrmann και τον J. Tomkin

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση της ανακοινώσεως της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών, η οποία επιγράφεται «Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές: σημαντικός παράγοντας στην ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας», της 6ης Ιουνίου 2012, καθώς και της αποφάσεως της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 2013, περί απορρίψεως ως απαράδεκτης της αιτήσεως της προσφεύγουσας για επανεξέταση της εν λόγω ανακοινώσεως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni (εισηγητή) και L. Madise, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2013, η προσφεύγουσα European Platform Against Windfarms (EPAW) άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- 2 Με έγγραφα της 4ης και 25ης Απριλίου καθώς και της 14ης Μαΐου 2013, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 44, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του, για την τακτοποίηση του δικογράφου της προσφυγής, αφενός, έγγραφα τα οποία να αποδεικνύουν, βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, την ύπαρξη της προσφεύγουσας ως νομικού προσώπου εδρεύοντος στη διεύθυνση που αναγράφεται στο δικόγραφο της προσφυγής και, αφετέρου, το αποδεικτικό ότι η εντολή της προσφεύγουσας προς τον δικηγόρο της δόθηκε προσηκόντως από εκπρόσωπό της εξουσιοδοτημένο προς τούτο, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 5, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 3 Η προσφεύγουσα απάντησε στα έγγραφα της 4ης Απριλίου και της 14ης Μαΐου 2013 εντός των ταχθεισών προθεσμιών, με έγγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Απριλίου και στις 30 Μαΐου 2013 αντιστοίχως.
- 4 Στις 26 Ιουνίου 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να αναστείλει τη διαδικασία αυτή, δυνάμει του άρθρου 77, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, έως την έκδοση των οριστικών αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-401/12 P, Συμβούλιο κατά Vereniging Milieudedefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-402/12 P, Κοινοβούλιο κατά Vereniging Milieudedefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-403/12 P, Επιτροπή κατά Vereniging Milieudedefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-404/12 P, Συμβούλιο κατά Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe, και C-405/12 P, Επιτροπή κατά Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe. Η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί της αιτήσεως αυτής εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2013, η αίτηση αυτή απορρίφθηκε.
- 5 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών, η οποία επιγράφεται «Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές: σημαντικός παράγοντας στην ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας», της 6ης Ιουνίου 2012,
  - να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 2013, περί απορρίψεως ως απαράδεκτης της αιτήσεως της προσφεύγουσας για επανεξέταση της εν λόγω ανακοινώσεως.
- 6 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή,
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 7 Δυνάμει του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως νόμω αβάσιμη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 8 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει ότι παρέλκει η συνέχιση της διαδικασίας.
- 9 Το παραδεκτό μιας προσφυγής ακυρώσεως που ασκεί μια οντότητα δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από την ιδιότητά της ως νομικού προσώπου.

- 10 Δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, εάν η προσφεύγουσα είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής της το καταστατικό της ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των εμπορικών εταιριών ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των σωματείων ή κάθε άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξή της ως νομικό πρόσωπο καθώς και την απόδειξη ότι η εντολή προς τον δικηγόρο της δόθηκε προσηκόντως από εκπρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς τούτο.
- 11 Εν προκειμένω, χωρίς να απαιτείται να κριθεί εάν δόθηκε προσηκόντως η εντολή προς τον δικηγόρο της προσφεύγουσας, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής, όπως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2013, δεν συνάδει προς το άρθρο 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής της ούτε το καταστατικό της, ούτε πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των σωματείων, ούτε οιοδήποτε άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξή της ως νομικό πρόσωπο.
- 12 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα, παρά τα αιτήματα του Γενικού Δικαστηρίου για τακτοποίηση του δικογράφου της προσφυγής της (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω), δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξή της ως νομικό πρόσωπο. Αρκέστηκε να προβάλει δύο ειδών επιχειρήματα τα οποία αποδεικνύουν, κατά την άποψή της, ότι έχει νομική προσωπικότητα. Όμως, τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 13 Πρώτον, η προσφεύγουσα, καίτοι παραδέχεται ότι δεν είναι καταχωρισμένη σε κανένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτιμά ότι, έχοντας την κύρια βάση της στην Ιρλανδία, πρέπει να αναγνωριστεί ότι έχει νομική προσωπικότητα βάσει του ιρλανδικού δικαίου, καθόσον τούτο δεν προβλέπει καμία υποχρέωση καταχωρίσεως ενώπιον των εθνικών αρχών. Παραπέμπει, συναφώς, στις διατάξεις του άρθρου 37, παράγραφος 4, στοιχεία c έως e, του Planning and Development Act 2000 (νόμου του 2000 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως), όπως τροποποιήθηκε με τον Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006 [νόμο του 2006 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως (στρατηγικών υποδομών)] (στο εξής: νόμος του 2000 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως, όπως έχει τροποποιηθεί). Η προσφεύγουσα διευκρινίζει, εξάλλου, ότι, αντιθέτως προς τη διεύθυνση που αναγράφεται στο δικόγραφο της προσφυγής, στην πραγματικότητα η έδρα της βρίσκεται στην Ιρλανδία. Η αναγραφή στο δικόγραφο της προσφυγής μιας διεύθυνσεως στη Γαλλία είναι εσφαλμένη, διότι η διεύθυνση αυτή αντιστοιχεί στη διεύθυνση του προέδρου της και στην έδρα μιας καταχωρισμένης στη Γαλλία μη κυβερνητικής οργανώσεως που συγκαταλέγεται στα μέλη της.
- 14 Συναφώς πρέπει να διευκρινιστεί ότι, κατά το άρθρο 37, παράγραφος 4, στοιχείο c, του νόμου του 2000 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως, όπως έχει τροποποιηθεί, μια ιδιωτική οντότητα ή οργάνωση, η οποία πληροί τις προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής, στοιχείο d, μπορεί να προσβάλλει ενώπιον του Bord Pleanála, ενός οιονεί δικαιοδοτικού οργάνου, τις αποφάσεις που λαμβάνονται μετά την κατάθεση αιτήσεως περί αναπτύξεως (application for development). Από το άρθρο 37, παράγραφος 4, στοιχείο d, του νόμου αυτού προκύπτει, συναφώς, ότι η επίμαχη οντότητα ή οργάνωση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις σχετικά, ιδίως, με την επίτευξη των σκοπών που άπτονται της προαγωγής της προστασίας του περιβάλλοντος για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών πριν προσφύγει ενώπιον του Bord Pleanála, καθώς και, ενδεχομένως, τις προβλεπόμενες πρόσθετες προϋποθέσεις, όσον αφορά ιδίως το γεγονός ότι έχει ειδική νομική προσωπικότητα και διέπεται από καταστατικό ή τους κανόνες του Ιρλανδού Υπουργού Περιβάλλοντος, Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 4, στοιχείο e, του νόμου του 2000 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 15 Πρέπει, επίσης, να διευκρινιστεί ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, έως τις 26 Οκτωβρίου 2010, ο Ιρλανδός Υπουργός Περιβάλλοντος, Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Τοπικής Αυτοδιοικήσεως δεν είχε θεσπίσει καμία πρόσθετη προϋπόθεση δυνάμει του άρθρου 37,

παράγραφος 4, στοιχείο e, του νόμου του 2000 περί πολεοδομικού σχεδιασμού και αναπτύξεως, όπως έχει τροποποιηθεί. Κατά την εν λόγω ημερομηνία, δεν υπήρχε επίσης κανένα σχέδιο για τη θέσπιση τέτοιου είδους πρόσθετων προϋποθέσεων.

- 16 Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές, στο μέτρο που εμπίπτουν σε ειδική νομοθεσία στον τομέα του πολεοδομικού σχεδιασμού και της αναπτύξεως, παρέχουν απλώς και μόνον, εντός του εν λόγω καλυπτόμενου τομέα, στις επίμαχες οντότητες ένα περιορισμένο και συγκεκριμένο δικαίωμα προσφυγής ενώπιον ενός μόνον οργάνου, εν προκειμένω του Bord Pleanála.
- 17 Όμως, ένα περιορισμένο δικαίωμα προσφυγής, όπως αυτό που επικαλείται η προσφεύγουσα, και δη ενώπιον ενός οργάνου του οποίου ο δικαιοδοτικός χαρακτήρας δεν αποδεικνύεται πλήρως, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα έχει, βάσει του ιρλανδικού δικαίου, νομική προσωπικότητα του κοινού δικαίου, η οποία της παρέχει, ελλείψει οιασδήποτε εγγράφου αποδείξεως της νομικής υποστάσεώς της, το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να γίνει δεκτό ότι, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η έδρα της προσφεύγουσας βρίσκεται στην Ιρλανδία και ότι η αναγραφή στο δικόγραφο της προσφυγής της διευθύνσεως στη Γαλλία συνιστά απλώς σφάλμα, η παραπομπή μόνο στις διατάξεις της ιρλανδικής νομοθεσίας που εκτίθενται στις σκέψεις 13 έως 15 ανωτέρω, ελλείψει οιασδήποτε άλλου στοιχείου δυνάμενου να πιστοποιήσει τη νομική προσωπικότητα της προσφεύγουσας, δεν αρκεί για να αποδειχθεί, βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, η νομική υπόστασή της.
- 19 Η νομική υπόστασή της δεν αποδεικνύεται ούτε από την εγγραφή της προσφεύγουσας στο Μητρώο Διαφάνειας της Ένωσης. Ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η εγγραφή αυτή αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα είναι, όπως υποστηρίζει, υφιστάμενη οργάνωση εδρεύουσα στην Ιρλανδία, εντούτοις παραμένει γεγονός ότι η εγγραφή στο εν λόγω μητρώο δεν εξαρτάται από την ύπαρξη της νομικής προσωπικότητας της επίμαχης οντότητας, όπως προκύπτει ιδίως από την παράγραφο 14 της συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την καθιέρωση ενός Μητρώου Διαφάνειας για οργανώσεις και αυτοαπασχολούμενα άτομα που συμμετέχουν στη διαμόρφωση και εφαρμογή των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2011, L 191, σ. 29), της 23ης Ιουνίου 2011. Κατά την εν λόγω παράγραφο 14, συγκεκριμένα, «[α]ναμένεται να εγγραφούν στο Μητρώο τα δίκτυα, πλατφόρμες ή άλλες μορφές συλλογικής δράσης χωρίς νομικό καθεστώς ή νομική προσωπικότητα αλλά που αποτελούν de facto οργανωμένου επηρεασμού και συμμετέχουν σε δραστηριότητες εμπίπτουσες στο πεδίο του Μητρώου».
- 20 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή με την εκτιθέμενη στη σκέψη 5 ανωτέρω απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2013, πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13). Εξ αυτού συνάγει ότι δικαιούται να υποβάλει αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 10 του εν λόγω κανονισμού και, συνεπώς, να ασκήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως που έλαβε συναφώς η Επιτροπή.
- 21 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 22 Πράγματι, αφενός, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, οποιαδήποτε μη κυβερνητική οργάνωση, η οποία πληροί τα κριτήρια του άρθρου 11 του κανονισμού αυτού, δικαιούται να ζητήσει εσωτερική επανεξέταση από το όργανο της Ένωσης που εξέδωσε διοικητική πράξη δυνάμει του δικαίου του περιβάλλοντος. Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει συναφώς τέσσερις προϋποθέσεις. Κατά την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 11,

παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1367/2006, η επίμαχη οργάνωση πρέπει να είναι ανεξάρτητο νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή την πρακτική κράτους μέλους. Όπως έχει επισημανθεί, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η νομική προσωπικότητά της αναγνωρίζεται βάσει του δικαίου ή της πρακτικής ενός κράτους μέλους.

- 23 Αφετέρου, από τη νομολογία προκύπτει βεβαίως ότι, στο δικαιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, η προσφεύγουσα έχει την ιδιότητα του νομικού προσώπου αν, το αργότερο κατά τον χρόνο λήξεως της προθεσμίας προς άσκηση της προσφυγής, έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύστασή της (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψεις 7 και 8) ή αν αντιμετωπίστηκε από τα όργανα της Ένωσης ως ανεξάρτητη νομική οντότητα (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-695, σκέψη 31, και της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψη 26· βλ., όσον αφορά τις επαγγελματικές ενώσεις των υπαλλήλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 1974, 175/73, Union syndicale - Service public euroréen κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 423, σκέψεις 11 έως 13, και 18/74, Syndicat général du personnel des organismes euroréens κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 425, σκέψεις 7 έως 9).
- 24 Εντούτοις, στο μέτρο που, με τα επιχειρήματα που εκτίθενται στη σκέψη 20 ανωτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται την παρατιθέμενη στη σκέψη 23 ανωτέρω νομολογία, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι, προκειμένου να εξεταστεί το ζήτημα εάν ένα όργανο αντιμετώπισε την προσφεύγουσα ως ανεξάρτητη νομική οντότητα, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη, με τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 23 αποφάσεις Union syndicale — Service public euroréen κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Syndicat général du personnel des organismes euroréens κατά Επιτροπής, τρία στοιχεία, και συγκεκριμένα, πρώτον, την αντιπροσωπευτικότητα της επίμαχης οντότητας, δεύτερον, την αναγκαία αυτοτέλειά της ώστε να ενεργεί ως οντότητα υπεύθυνη για τις έννομες σχέσεις της, την οποία εξασφαλίζει η εσωτερική δομή της σύμφωνα με το καταστατικό της, και, τρίτον, το γεγονός ότι ένα όργανο της Ένωσης αναγνώρισε την επίμαχη οντότητα ως συνομιλητή (αποφάσεις Union syndicale — Service public euroréen κ.λπ. κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα στη σκέψη 23, σκέψεις 10 έως 13, και Syndicat général du personnel des organismes euroréens κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 23, σκέψεις 6 έως 9).
- 25 Εν προκειμένω, χωρίς να απαιτείται να κριθεί το ζήτημα της αντιπροσωπευτικότητας της προσφεύγουσας, πρέπει να επισημανθεί ότι, ελλείψει προσκομίσεως εκ μέρους της του καταστατικού της ή οιαδήποτε άλλου εγγράφου σχετικού με τη σύσταση και τον τρόπο εσωτερικής λειτουργίας της και παρά τα τρία αιτήματα του Γενικού Δικαστηρίου για την τακτοποίηση του δικογράφου της προσφυγής της, η δικογραφία δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να πιστοποιεί ότι η προσφεύγουσα χαιρεί της αναγκαίας αυτοτέλειας ώστε να ενεργεί ως οντότητα υπεύθυνη για τις έννομες σχέσεις της.
- 26 Βεβαίως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 11 του κανονισμού 1367/2006. Ειδικότερα, όσον αφορά την εκτιθέμενη στη σκέψη 22 ανωτέρω πρώτη προϋπόθεση, η Επιτροπή έκρινε, βάσει των στοιχείων που παρέσχε η προσφεύγουσα με την υποβληθείσα δυνάμει του άρθρου 10 του εν λόγω κανονισμού αίτησή της για εσωτερική επανεξέταση, καθώς και του εγγράφου που απέστειλε στη συνέχεια στην Επιτροπή, ότι η προσφεύγουσα αποτελούσε καταχωρισμένο στη Γαλλία νομικό πρόσωπο μη κερδοσκοπικού σκοπού. Εντούτοις, η αντιμετώπιση αυτή ήταν αποτέλεσμα των εσφαλμένων στοιχείων που η ίδια η προσφεύγουσα παρέσχε σχετικά με τη διεύθυνσή της (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω). Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή, βάσει των εν λόγω στοιχείων, αντιμετώπισε την προσφεύγουσα ως ανεξάρτητη νομική οντότητα με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι ικανό να αποδείξει την ιδιότητά της ως νομικό πρόσωπο.
- 27 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 28 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η **European Platform Against Windfarms (ΕΡΑW)** θα φέρει, πλέον των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Λουξεμβούργο, 21 Ιανουαρίου 2014.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Η Πρόεδρος
M. E. Martins Ribeiro